

techniske Skole, skal tillige holde Forelæsninger ved Universitetet, og at den, der ansættes ved Universitetet, tillige skal holde Forelæsninger ved den polytechniske Skole. Ja, der er en Mand ansat ved Universitetet, som tillige maa holde Forelæsninger ved den polytechniske Skole uden at faae noget særligt Vederlag derfor. Kjøbenhavns Universitet skal ikke lade sig frage om den stolte Bevidsthed, at det er den virkelige og sande Skaber af den polytechniske Skole, thi hvis de Mænd, som ere lærere ved denne, ikke havde faaet deres væsentligste Indtægt fra Universitetet, ikke havde været ved dette og derved havde været istand til at virke for disse Vidensfaber ved den polytechniske Skole, var den sandsynligvis aldrig kommen istand. Der er altsaa utvivlselig en nær Forbindelse mellem den polytechniske Skole og Universitetet. Hvorledes er Forholdet mellem Universitetet og Communitetet? Man har ikke haft nogen Betænkelse, ikke engang de, der særligt ere satte til at varetage Communitetets Interesser, have haft nogen Betænkelse ved, at der af Communitetet gjøres Tilskud til Universitetet. Vi finde aarlige Tilskud, overordentlige Tilskud og ganske extraordinære Tilskud, de sidste f. Ex. naar store Bygninger skulle opføres. Man har ikke haft Vængstelse ligeoverfor Fundatsen og det er ikke faldet Noget ind, at her skulde kræves særlige Love for at lade Communitetet bidrage til Universitetet. Jeg troer, at det vilde være nok saa correct, om man vilde lade Universitetet faae Tilskud fra Communitetet og derpaa lade Universitetet afgive Tilskuddet til den polytechniske Lærestiftelse, men det vilde da være en vidtløftig Omvei, hvorved man i Virkeligheden ikke vilde vinde Noget. Selv disse Erfaringer forekomme mig derfor ikke at være ængstende. Jeg har vel erklæret mig imod Forandringen og holdt paa det Bestaaende med Hensyn til disse Bidrags Udbringelse, men dog ikke saaledes bestemt modsat mig det, som jeg vilde gjøre det med Hensyn til saadanne Forslag, som vilde kræve det, man ansaae for virkelig at være Ret. Dersom der var afgivet fra Ministeriets Side en saadan Erklæring, turde maaskee Udfaldet have været noget mere tvivlsomt; ialtsald vil det jo, hvis det virkelig skulde være et Misbrug, staae til dette

Things Raadighed at forandre det. Jeg kan i den Henseende ikke andet end at maatte fremhæve, at det er et falsk Standpunkt, naar man saa at sige opgiver Finantsloven og siger: Med den kan Folkethinget gjøre, hvad det vil. Nei, Landstinget voterer Finantsloven i alle dens enkelte Punkter, og det er Landstingets Pligt og Skyldighed, naar der virkelig skulde være Misbrug, da at modsætte sig dem, det forsømmer sin Pligt, naar det ikke gjør det, og allerede det, at det vides, at det er Landstingets Pligt, virker beroligende paa de Lidensfaber, der kunde ønske at gaae videre. Ved det System, hvorved man vil opgive sin Indflydelse paa Finantsloven, vilde man berøve Finantslovens rolige Behandling et overordentligt sikkert Værn. Har ikke dette Thing, har ikke Regjeringen moralsk Styrke nok til at modsætte sig virkelige Misbrug, der stee gennem Finantsloven, saa vil hverken Regjeringen eller dette Thing have moralsk Styrke nok til at modsætte sig særlige Lovforslag, naar de fremkomme. Det er Noget, som vil have en høist uheldig Indflydelse paa vor hele politiske Udvikling, hvis al Kræften fra Landstingets Side skulde gaae ud paa at indskrænke Finantslovens Omraade og lade Alt over til særlige Love og saa derefter give frit Spillerum med Hensyn til Finantsloven. Der er til Skyende og Sidst den eneste Garanti for den ved selve Forsatningen hjemlede Samvirken mellem de forskellige constitutionelle Magter, der er den Garanti, at man fortrøster sig til at troe, at ved en offentlig Discussion og Forhandling af alle saadanne vigtigere Spørgsmaal vil Sandheden gjøre sig gjældende og seire, og at der er et saadant Maskineri, hvorved man tvinger Misbrug tilbage og griber til de Sikkerhedsforanstaltninger, som ere anviste ved selve Forsatningen.

Ordføreren: Jeg skal være den Sidste til at opgive Landstingets Indflydelse paa Finantsloven eller indlade at opfordre Landstinget til at gjøre sin Pligt og Skyldighed med Hensyn til den. Jeg har altid holdt paa Landstingets Ret i saa Henseende, men derfor opgiver jeg paa den anden Side heller ikke Bestræbelsen efter at begrænse Finantsloven.